Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 8. lipca 1914.

140.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 20. czerwca 1914,

dotyczące uzupełnień i zmian policyjnego regulaminu żeglarskiego i jeziornego dla jezior karyntyjskich.

I.

Między § 10. i § 11. policyjnego regulaminu żeglarskiego i jeziornego dla jezior karyntyjskich, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 12. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 122, wstawia się następujące postanowienie:

§ 10 *a*.

Utrzymanie czystości wody jeziornej.

Wylewanie wody zanieczyszczonej do jeziora dozwala się — wyjąwszy wypadek niebezpieczeństwa — w ogólności tylko w odległości conajmniej 200 metrów od brzegu. Nie wolno jednak wylewać do jeziora wody zanieczyszczonej, zawierającej tłuszcz, olej itp., lecz należy ją czerpać do naczyń lub pompować i wylewać na stosownem miejscu na lądzie.

Zabrania się wyrzucania poza przystań oliwą zanieczyszczonych lub tłustych resztek, mułu, popiołu, żużli, sadzy, wełny do czyszczenia, szmat itp.

II.

§ 11. policyjnego regulaminu żeglarskiego i jeziornego dla jezior karyntyjskich zmienia się w sposób następujący:

§ 11.

Łodzie motorowe.

Dla łodzi motorowych (łodzi poruszanych zapomocą oleju skalnego, nafty, benzyny, elektryczności itp.) mają mieć w ogólności analogiczne zastosowanie postanowienia tyczące się parowców.

W szczególności mają zastosowanie do łodzi motorowych ponadto następujące przepisy:

a) Łodziom motorowym jest jazda z wolnym wydmuchem zakazana.

b) Łodzie motorowe mają się trzymać podczas jazdy — wyjąwszy lądowanie względnie odjazd od brzegu — w odległości conajmniej 200 metrów od brzegu.

c) Przy przybijaniu łodzi motorowych do brzegu jakoteż przy odjeździe od tegoż nie wolno przekroczyć w obrębie 200 metrowej odległości od brzegu szybkości jazdy 10 kilometrów na godzinę.

d) Obok znaków rybackich, które oznaczają tarliska lub wyłożone sieci, jakoteż obok łodzi, przy których są zatrudnieni rybacy, wolno łodziom motorowym przejeżdżać tylko conajmniej w 50 metrowej odległości i tylko z chyżością najwyżej 10 kilometrów na godzinę.

Rządowi krajowemu zastrzega się zezwolić szczególnie skonstruowanym łodziom lub przy sposobności sportowych urządzeń na wyjątki od wyżej pod *a)* do *d)* wymienionych przepisów, względnie wydać szczególne zarządzenia.

III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Heinold wł. **Schuster** wł.
Zenker wł.

141.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 4. lipca 1914,

dotyczące c. k. austryackiej korporacyi militarnej.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam co następuje:

I. Austryacka korporacya militarna.

§ 1.

Korporacye, istniejące na podstawie niniejszego rozporządzenia cesarskiego, tworzą austryacką korporacyę militarną.

Austryacka korporacya militarna dzieli się na związki pośrednie i stowarzyszenia militarne.

Głównym celem tych korporacyi jest wprowadzanie w czyn, oraz piecza i krzepienie miłości i wierności ku cesarzowi i ojczyźnie, austryackiej myśli państwowej jakoteż utrzymywanie łączności z tradycyami żołnierskiemi w imię koleżańskiego przywiązania i to z wyłączeniem wszelkiej politycznej tendencyi.

Prócz tego mogą wspomniane korporacye zajmować się sprawami dobroczynności, towarzyskości i kształcenia tudzież pielęgnować sztukę strzelania.

II. Stowarzyszenia militarne.

a) Tworzenie, urządzenie, prawa i obowiązki, rozwiązanie.

§ 2.

Zwyczajnymi członkami stowarzyszenia militarnego mogą być tylko nieczynni i byli podoficerowie i szeregowcy tudzież takie osoby, które są uprawnione do noszenia medalu wojskowego, a nie posiadają stopnia oficerskiego lub charakteru urzędnika wojskowego.

Do przyjęcia na zwyczajnego członka osoby, która nie odbyła swej służby wojskowej przy sile zbrojnej lub w jednym z korpusów żandarmeryi Monarchii austryacko-węgierskiej, jest potrzebne pozwolenie władzy. Pozwolenie może być udzielone tylko do przyjęcia obywatela austryackiego lub węgierskiego albo przynależnego do krajów Bośni i Hercegowiny.

Członkowie, działający wbrew głównemu celowi (§ 1., ustęp 3.), mają być wykluczeni z stowarzyszenia militarnego i mogą być napowrót przyjęci tylko za przyzwoleniem komendy austryackiej korporacyi militarnej.

§ 3.

Do utworzenia stowarzyszenia militarnego potrzeba powolenia politycznej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym stowarzyszenie militarne ma mieć swoją siedzibę.

Dla uzyskania pozwolenia potrzeba przedłożyć statut w pięciu egzemplarzach, tudzież dostarczyć dowodu, iż conajmniej dwadzieścia osób, których imiona i nazwiska, zawód i miejsce zamieszkania należy podać, zobowiązało się przystąpić do stowarzyszenia. Wyszczególnianie dalszych dat dotyczących stosunków osobistych osób, które się zobowiązały przystąpić do stowarzyszenia, może być zarządzone w drodze rozporządzenia.

§ 4.

Statuty muszą zawierać:

a) nazwę, obszar, na który rozciąga się działalność, i siedzibę stowarzyszenia militarnego, jakoteż oświadczenie, iż ono poddaje się statutom austryackiej korporacyi militarnej;

b) cele stowarzyszenia militarnego, środki do ich osiągnięcia i o ile one są natury materyalnej, sposób ich uzyskania;

c) prawa i obowiązki członków jakoteż postanowienia co do ich przyjęcia i wystąpienia;

d) sposób rozstrzygania sporów, powstających ze stosunku członkostwa;

e) kierujące organa stowarzyszenia militarnego, tudzież postanowienia co do ich wyboru i zakresu działania;

f) zastępstwo stowarzyszenia na zewnątrz, wymogi powzięcia ważnych uchwał i wygotowań;

g) postanowienia co do przedsięwzięcia zmian statutów, co do rozwiązania stowarzyszenia militarnego, tudzież co do sposobu użycia w takim razie jego majątku i jego funduszów.

§ 5.

Jeżeli stowarzyszenie militarne zamierza według niniejszego rozporządzenia cesarskiego rozwinąć działalność w sprawie ubezpieczeń, muszą statuty zawierać w szczególności:

a) warunki, rodzaj i zakres świadczeń ubezpieczenionych;

b) wysokość datków, które płacić mają członkowie do funduszu ubezpieczenia.

§ 6.

Statuty stowarzyszeń militarnych muszą się zgadzać z istniejącemi ustawami państwowemi i krajowemi o obowiązku pospolitego ruszenia, tudzież z przepisami normującymi organizacyę pospolitego ruszenia.

Każde stowarzyszenie militarne może postanowić w statucie, jakim językiem posługiwać się będzie w swej działalności i przy komendzie.

§ 7.

Co do zmian statutów obowiązują te same przepisy jak co do tworzenia stowarzyszenia militarnego.

§ 8.

O wyborze funkcyonaryuszy stowarzyszenia militarnego należy donieść władzy w przeciągu tygodnia.

Do ważności wyboru potrzeba potwierdzenia politycznej władzy krajowej. Potwierdzenia można odmówić, jeżeli co do wybranego zachodzą wątpliwości pod względem jego nieskazitelności lub uzdolnienia. Pod takimi samymi warunkami można orzec usunięcie wybranego funkcyonaryusza.

§ 9.

Stowarzyszeniom militarnym przysługują następujące przywileje:

a) używanie tytułu „cesarsko-królewskie“;

b) używanie herbu państwa na sztandarach;

c) noszenie specyalnego munduru;

d) noszenie szabli przy korporatywnych i deputacyjnych wystąpieniach;

e) nadawanie funkcyonaryuszom stopni oficerów i podoficerów korporacyi militarnej stosownie do dozwolonych formacyi;

f) używanie przepisanych dla c. i k. wojska sygnałów bębna i trąby;

g) wspieranie przez państwo pieczy nad sztuką strzelania;

h) wspieranie przez państwo kształcenia w wojskowej pomocniczej służbie sanitarnej;

i) bezpłatne ambulatoryjne leczenie całkiem niezamożnych członków w zakładach sanitarnych wojska i obrony krajowej;

k) przyjmowanie ich członków do wyżej wymienionych zakładów sanitarnych w miarę wolnych miejsc za uiszczeniem ustalonej kwoty za leczenie i pielęgnowanie.

Bliższe postanowienia co do przyznania tych przywilejów wyda się w drodze rozporządzenia.

Korzystanie z tych przywilejów pozostawia się stowarzyszeniom militarnym, względnie ich członkom.

§ 10.

Naczelnik (komendant) stowarzyszenia militarnego winien przedkładać wykazy, przepisane w celu prowadzenia wojskowej ewidencyi dla służby w pospolitem ruszeniu, wykazywać politycznej władzy krajowej z końcem każdego roku w oznaczony rozporządzeniem sposób ilość członków oddzielnie według kategoryi, podając bliższe daty co do ich stosunku wojskowego, i przedkładać władzy na jej żądanie wydane ewentualnie sprawozdania, dotyczące rachunków i toku czynności.

§ 11.

Dobrowolne rozwiązanie stowarzyszenia militarnego, o którem były naczelnik (komendant) winien bezzwłocznie donieść politycznej władzy krajowej, jest tylko wtedy dopuszczalne, gdy pospolite ruszenie nie zostało zapowiedziane.

Każde stowarzyszenie militarne może być rozwiązane przez polityczną władzę krajową, skoro jego postępowanie sprzeciwia się ustawie lub porządkowi.

W razie rozwiązania ma władza co do majątku korporacyi wydać w porozumieniu z byłym naczelnikiem (komendantem) stosowne zarządzenia, o ile statuty nie zawierają w tym względzie dostatecznych postanowień.

b) Zgromadzenia.

§ 12.

W zgromadzeniach, urządzanych przez stowarzyszenie militarne, mogą brać udział jedynie członkowie stowarzyszenia militarnego, członkowie wydziału przełożonego związku i zaproszeni goście.

O każdem zgromadzeniu, odbywającem się celem odbycia obrad lub powzięcia uchwał, winien naczelnik (komendant) donieść władzy conajmniej na 24 godzin przedtem, przedkładając porządek dzienny i wymieniając miejsce tudzież czas jego odbycia.

Ustęp 2. nie ma zastosowania do posiedzeń organów kierujących stowarzyszenia militarnego.

Władza może zakazać lub zamknąć każde wbrew ustawie urządzone zgromadzenie lub posiedzenie.

§ 13.

O strzeżenie ustaw i przestrzeganie porządku na zgromadzeniach stowarzyszenia militarnego i na posiedzeniach jego kierujących organów starać się ma przedewszystkiem przewodniczący; on ma się natychmiast sprzeciwić niezgodnym z ustawą lub porządkiem oświadczeniom lub czynnościom, a gdy jego zarządzenia pozostaną bezskuteczne, zamknąć zgromadzenie (posiedzenie).

§ 14.

Władzy wolno wysłać delegata na każde zgromadzenie.

Delegatowi temu należy zabezpieczyć na zgromadzeniu stosowne miejsce według jego wyboru i na żądanie udzielać wyjaśnień co do osoby wnioskodawców i mowców.

On ma także prawo żądać spisania protokołu w sprawie przedmiotu rozpraw tudzież powziętych uchwał a w razie sprzeciwiających się ustawie lub porządkowi oświadczeń lub czynności, jeżeliby przewodniczący przeciw nim natychmiast nie zaprotestował, zgromadzenie zamknąć.

§ 15.

Skoro zgromadzenie zostanie zamknięte z powodu wydarzeń, sprzeciwiających się ustawie lub porządkowi, są obecni obowiązani natychmiast opuścić miejsce zgromadzenia.

§ 16.

Wymarsze stowarzyszenia militarnego muszą być podane do wiadomości władzy na 24 godzin przedtem. Władza może stowarzyszenia militarne, które według ich statutów wyruszają regularnie przy pewnych oznaczonych sposobnościach, uwolnić na prośbę z zastrzeżeniem odwołania od obowiązku każdorazowego donoszenia odnośnie do takich lub innych wymarszów na uroczystości i pogrzeby zmarłych członków.

Sposób postępowania, którego należy przestrzegać przy wymarszach za granicę, zostanie uregulowany w drodze rozporządzenia.

Do wszystkich wymarszów mają zastosowanie regulaminy, przepisane dla c. i k. wojska, o ile one odnoszą się do formacyi i kierownictwa wymarszów.

c) Czynność ubezpieczenia.

§ 17.

Ubezpieczenie członków może nastąpić w granicach celów humanitarnych, wymienionych w § 1., ustęp 4.

Ubezpieczenie jest dopuszczalne, o ile dotyczy zasiłku w razie choroby albo tegoż zasiłku w połączeniu z wsparciem na koszta pogrzebu.

Niedopuszczalne jest ubezpieczenie, o ile dotyczy samego wsparcia na koszta pogrzebu.

Zasiłek w razie choroby nie może wynosić tygodniowo więcej jak dwadzieścia ośm koron, wsparcie na koszta pogrzebu nie więcej jak piętnastokrotną kwotę tygodniowego zasiłku w chorobie, w żadnym jednak razie nie więcej jak czterysta koron.

Zasiłku w chorobie nie można pobierać dłużej jak przez 26 tygodni w ciągu jednego roku.

§ 18.

Fundusze potrzebne do wypełniania świadczeń, wynikających z ubezpieczenia, należy gromadzić przez pobieranie odpowiednich datków ubezpieczeniowych, które mają regularnie płacić członkowie z góry.

Z funduszów tych utworzyć należy specyalny fundusz (fundusz ubezpieczenia); nie wolno ich używać na inne cele.

§ 19.

Stowarzyszenia militarne mają każdego roku składać rachunek z swych czynności w zakresie ubezpieczenia. Zamknięcie rachunkowe ma się składać z rachunku dotyczącego obrotu i z wykazu majątku; nadto należy wygotować wykazy o ruchu stanu ubezpieczenia. Wykazy te należy przedkładać co roku politycznej władzy krajowej najdalej do dnia 31. marca. Drogą rozporządzenia mogą być wydane szczególne przepisy odnośnie do tych wykazów.

Polityczna władza krajowa może zamknięcie rachunkowe sprawdzić w siedzibie stowarzyszenia

militarnego i zarządzić środki, potrzebne do usunięcia ewentualnych braków.

Rokiem rachunkowym ma być rok kalendarzowy.

§ 20.

Fundusz ubezpieczenia należy zebrać w wysokości, równającej się dwukrotnemu przeciętnemu wydatkowi rocznemu w ostatnich pięciu latach, a w razie gdyby on spadł poniżej oznaczonej wysokości, uzupełnić go napowrót do tej wysokości. Dopokąd fundusz ubezpieczenia nie osiągnie tej kwoty, należy zatrzymywać dla niego w każdym roku rachunkowym conajmniej dwie dziesiąte datków, składanych przez członków.

Jeżeli okaże się z pięciu po sobie następujących zamknięć rachunkowych, że wpływy nie są dostateczne do pokrycia przyjętych zobowiązań i do zgromadzenia funduszu ubezpieczenia w powyższej wysokości, należy w razie, jeżeli zły stan tego funduszu nie da się uchylić przez inne stosowne środki, udzielić pomocy albo przez odpowiednie podwyższenie datków ubezpieczeniowych albo przez obniżenie świadczeń ubezpieczenia lub wreszcie przez połączenie tych obydwóch środków.

§ 21.

Fundusz ubezpieczenia należy lokować tylko:

1. w tutejszo-krajowych papierach wartościowych, nadających się do lokacyi majątków pupilarnych;

2. w c. k. pocztowej kasie oszczędności lub w jednej z kas oszczędności, utworzonych według regulatywu dla kas oszczędności;

3. w stowarzyszeniach gospodarczych, urządzonych według systemu Raiffeisena.

§ 22.

W razie zwinięcia funduszu ubezpieczenia należy przedewszystkiem pokryć z jego majątku istniejące ewentualnie długi i zabezpieczyć na czas statutem oznaczony roszczenia o wsparcia (wsparcia na koszta pogrzebu dla osób, zmarłych po dzień rozwiązania i zasiłki w chorobie dla osób, pozostających w tym czasie w stanie choroby), powstałe jeszcze przed rozwiązaniem.

§ 23.

Postanowieniom §§ 17. do 22. nie podlegają te stowarzyszenia militarne, których członkom nie przysługują żadne prawnie dochodzić się mogące roszczenia o wsparcia albo o ich pewien oznaczony wymiar, a przyznawanie tych wsparć jest zawisłe od dostateczności środków i od rozstrzygnięcia jednego z organów korporacyi w każdym poszczególnym przypadku.

III. Związki pośrednie i reprezentacya austryackiej korporacyi militarnej.

§ 24.

Związki pośrednie są częścią związkami terytoryalnymi, częścią związkami o pewnych oznaczonych celach.

Związki terytoryalne muszą być utworzone z stowarzyszeń militarnych w obrębie obszaru administracyjnego jednej politycznej władzy krajowej celem dążenia wspólnie do głównego celu tych stowarzyszeń (§ 1., ustęp 3.).

Związki o pewnych oznaczonych celach można utworzyć dla łatwiejszego osiągnięcia jednego lub więcej z celów, wymienionych w § 1., ustęp 4.; środków tychże związków wolno używać jedynie dla osiągnięcia szczególnych celów związku.

Do związków pośrednich mają zastosowanie postanowienia rozdziału II., o ile w drodze rozporządzenia nie wydano odmiennych przepisów.

§ 25.

Reprezentacya austryackiej korporacyi militarnej, organizacya tej reprezentacyi i sprawa powzięcia przez nią uchwał, jakoteż wykonanie jej uchwał w stosunku do związków pośrednich i stowarzyszeń militarnych oraz zasady toku jej czynności mogą być uregulowane drogą rozporządzenia. O ile nie wydano w drodze rozporządzenia odmiennych przepisów, mają zastosowanie postanowienia rozdziału II.

Ministerstwo obrony krajowej jest właściwe dla wszystkich spraw austryackiej korporacyi militarnej.

§ 26.

Minister obrony krajowej wysyła do kierownictwa austryackiej korporacyi militarnej komisarza rządowego jako stałego członka.

Komisarz rządowy może wykonywać prawa, przyznane w § 14. delegatowi władzy, i przez swój sprzeciw wstrzymywać wszelkie uchwały i wnioski.

Przeciw takiemu sprzeciwowi może w ciągu czterech tygodni wnieść przedstawienie do Ministerstwa obrony krajowej każdy członek uprawniony do zastępstwa austryackiej korporacyi militarnej tudzież każde stowarzyszenie militarne interesowane przedmiotem sprzeciwu.

O zgromadzeniach i posiedzeniach austryackiej korporacyi militarnej, jakoteż jej przełożeństwa i kierujących organów należy donosić komisarzowi rządowemu conajmniej na trzy dni przed ich odbyciem, dołączając porządek dzienny.

IV. Postanowienia ogólne.

§ 27.

Do korporacyi, wchodzących w skład austryackiej korporacyi militarnej nie ma zastosowania ustawa o stowarzyszeniach z dnia 26. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 253, ustawa z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 134, o prawie stowarzyszania się, ani ustawa z dnia 16. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 202, o zarejestrowanych kasach zapomogowych.

Wymarsze tych korporacyi (§ 16.) są wyłączone z pod postanowień ustawy z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 135, o prawie zgromadzania się.

§ 28.

Przeznaczone dla specyalnych celów fundusze i fundacye istniejących stowarzyszeń i związków weteranów wojskowych pozostają nienaruszone dla tych celów w razie przeistoczenia tych korporacyi na korporacye, wchodzące w skład austryackiej korporacyi militarnej. Również mogą takie stowarzyszenia i związki zatrzymać w nowej nazwie ewentualne szczególne oznaczenia, zawarte w ich statutem oznaczonej nazwie a dotychczasowi ich funkcyonaryusze mogą nadal używać specyalnych tytułów, które im według statutu przysługiwały, jak długo oni odnośną funkcyę sprawują.

Stowarzyszenia i związki weteranów wojskowych, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia cesarskiego istnieją prawnie na zasadzie patentu cesarskiego z dnia 26. listopada 1852, Dz. u. p. Nr. 253, mogą w razie ich przekształcenia w korporacye, wchodzące w skład austryackiej korporacyi militarnej zachować swe dotychczasowe urządzenie ubezpieczeniowe bez zmiany.

§ 29.

Z wyjątkiem istniejących w Tyrolu i Przedarulanii na zasadzie patentu cesarskiego z dnia 22. sierpnia 1851, Dz. u. p. Nr. 191, lub § 8. *i* ustawy z dnia 25. maja 1913, Dz. u. kr. Nr. 26, korpusów obywatelskich i strzeleckich, formacyi strzelnicowych i ich związków nie wolno używać stowarzyszeniom i związkom, nienależącym do austryackiej korporacyi militarnej, żadnego imienia, wykazującego wojskowy charakter korporacyi, jak: stowarzyszenie weteranów wojskowych, korpus weteranów wojskowych, stowarzyszenie militarne, korpus militarny itp.

Istniejące tego rodzaju stowarzyszenia i związki mogą się przekształcić w przeciągu sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia cesarskiego w korporacye, wchodzące w skład austryackiej korporacyi militarnej, mogą jednak także w razie dokonania odpowiedniej zmiany swej nazwy w ciągu tego terminu istnieć dalej na ich dotychczasowej podstawie prawnej; jeżeli one nie zrobią użytku z żadnego z tych dwóch praw, zostaną rozwiązane przez polityczną władzę krajową.

Co do sposobu rozwiązania i środków prawnych winny znaleść zastosowanie postanowienia tej ustawy, na zasadzie której odnośne stowarzyszenie lub związek prawnie istnieje.

§ 30.

Wymienione w §§ 10., 12., 16., 19., i w 4. ustępie § 26., jakoteż do nich podobne a przepisane w statucie austryackiej korporacyi militarnej doniesienia i przedłożenia są wolne od opłat stemplowych przez przeciąg 10. lat, licząc od początku obowiązywania niniejszego rozporządzenia cesarskiego. Takie samo uwolnienie przysługuje tym podaniom, wniesionym w ciągu terminu podanego w § 29., ustęp 2., przez istniejące stowarzyszenia i związki weteranów wojskowych, któremi w celu przeistoczenia na korporacye, wchodzące w skład austryackiej korporacyi militarnej uprasza się o pozwolenie na utworzenie takich korporacyi.

§ 31.

Osobom, nienależącym do żadnej z tych korporacyi, zakazuje się noszenia specyalnych mundurów lub odznak korporacyi, wchodzących w skład austryackiej korporacyi militarnej, jakoteż innych korporacyi, obowiązanych do pospolitego ruszenia, tudzież noszenia uderzająco podobnych części ubrania lub odznak.

Na wyjątki od tych zakazów może zezwolić polityczna władza krajowa, zaś dla korporacyi, których działalność rozciąga się na okręgi administracyjne kilku władz krajowych, Ministerstwo obrony krajowej.

§ 32.

W drodze rozporządzenia przeznaczy się jedną z władz politycznych lub jedną z rządowych władz policyjnych jako władzę nadzorczą pierwszej instancyi dla każdego stowarzyszenia militarnego stosownie do okręgu administracyjnego, w którym ono ma swoją siedzibę lub na który rozpościera swoją działalność.

W taki sam sposób przeznaczy się władzę nadzorczą pierwszej instancyi dla związków pośrednich (§ 24.).

Przeciw zarządzeniom władzy można wnieść zażalenie do politycznej władzy krajowej, przeciw jej zarządzeniom przysługuje zażalenie do Ministerstwa obrony krajowej.

Przez „władzę" bez bliższego oznaczenia rozumie się według powyższych postanowień niniejszego rozporządzenia cesarskiego władzę nadzorczą pierwszej instancyi.

§ 33.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia cesarskiego karać się będzie ostrzeżeniami lub grzywnami od dziesięciu do dwustu koron.

Przeprowadzenie dochodzenia i karanie przysługuje władzy nadzorczej pierwszej instancyi (§ 32.).

Jeżeli władza przełożona zatwierdzi orzeczenie pierwszej instancyi, nie ma dalszego rekursu.

Zresztą obowiązują co do postępowania ogólne przepisy o postępowaniu w sprawach przekroczeń, należących do zakresu urzędowania władz politycznych.

§ 34.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1914.

Wykonanie jego poruczam Mojemu Ministrowi obrony krajowej, Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 4. lipca 1914.

Franciszek Józef wł r.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.